

Samenleving in Opbouw

*'Mijn ziel verheft Gods eer,
mijn geest mag blij de Heer
Mijn Zaligmaker noemen...'*

We leven in Advent, de tijd van uitzien en verwachten. Wat een mooie tijd is dat toch altijd. Tegelijkertijd worden we in deze tijd elke keer weer geraakt door de enorme nood en leegte in de samenleving waarin we wonen. We hopen en bidden dat velen deze adventstijd de Heer hun Zaligmaker mogen gaan noemen. Wij willen daar graag een instrument in zijn.

Hele fijne en gezegende feestdagen gewenst!

Wat gebeurde er de afgelopen maanden?

Verhuizing

Eind oktober zijn we verhuisd naar een andere woning, in dezelfde buurt als waar we de afgelopen 3 jaar hebben gewoond. Vanwege de geboorte van Eveline en het voltijd thuisonderwijs, was meer ruimte binnenshuis nodig. We zijn erg blij en dankbaar voor dit nieuwe huis. Er moest nog wel het nodige aan gebeuren, maar nu voelt het echt als ons plekje. Het opleveren van het andere huis had nogal wat voeten in aarde aangezien de eigenaren niet echt fijn meewerkten aan het beëindigen van het contract. Maar daar hebben we ook weer van geleerd zullen we maar zeggen. Begin januari hopen we de ouders van Arine te verwelkomen in Ayacucho. Gelukkig hoeven ze niet in een hotel, aangezien we een logeerkamer hebben in dit huis.

Scholing kinderen

Vanaf eind september is Willemijn Vlot de juf van de kinderen. Na enkele intensieve opstartweken heeft zij het schoolwerk voortvarend en grondig opgepakt. De kinderen genieten van haar en haar kwaliteiten als onderwijzeres. Tirzah en Jochem hebben alle ochtenden les. 's Middags zijn ze vrij. Willemijn heeft hier en daar inmiddels enkele goede contacten bij sociale projecten en ook haar avonden zijn goed gevuld.

Peetouders

Sinds enkele jaren hebben we goed contact met Mitchel en Meribet. Beiden hebben gestudeerd aan SELA. Mitchel studeerde in 2010 af en werkt in Ica. Meribet heeft enkele weken geleden haar studie op SELA afgerond. Dit jaar kregen zij een tweede kindje: Thirza. Inderdaad, vernoemd naar onze Tirzah. Erg leuk! Begin december werd Thirza gedoopt en wij werden gevraagd door hen om de peetouders van haar te worden. Daar konden en wilden we geen nee tegen zeggen. In feite wordt je dan gevraagd om mee te helpen en te denken in het opvoeden en laten opgroeien van het kind. De eerste jaren hielden we vaak de boot af als we deze vraag kregen. Vaak omdat we de ouders niet of nauwelijks kenden en vraagtekens zetten bij de motieven van hen. Maar in dit geval praten we over een stel dat we beschouwen als goede vrienden

Het werk

Maarten

Op 16 december vond de afsluiting van het schooljaar 2011 plaats. Dit jaar hebben er maar liefst 7 studenten hun studie afgerond. We hopen dat dit zeven toekomstige nieuwe leiders zullen zijn. Dat is niet vanzelfsprekend in de huidige context en situatie van de protestantse kerk in Zuid-Oost Peru. En dat terwijl er aan goed, dienend leiderschap (m/v) is nog altijd een grote behoefte is. SELA heeft als missie om studenten op te leiden om deze leemte te helpen opvullen. Echter, veel kerken zijn erg klein en zwak en ontberen de mogelijkheden om leiders (predikanten, sociaal werkers) aan te stellen. De protestantse kerken in Peru, waaronder de Presbyteriaanse kerk, staan voor enorme uitdagingen. Uitdagingen die door gebed, inzet en toewijding opgepakt moeten worden.

Binnenkort starten we werkzaamheden op een klein stuk grond op een half uur rijden van Ayacucho. Via via heeft SELA de beschikking gekregen over deze grond, en gezien het oppervlak zal dit vooral bedoeld zijn om de keuken van SELA te voorzien van levensmiddelen. Als je bedenkt dat er 3 keer per dag voor zo'n 25 studenten gekookt moet worden, gaat het per jaar om enorme hoeveelheden. Tegelijkertijd blijven we bezig met het verwerven van een groter oppervlak dat op langere termijn SELA substantieel van inkomsten kan voorzien. Tijdens een belangrijke vergadering van SELA enkele weken geleden is er een nieuw bestuur gekozen en een nieuwe directeur. We zijn blij met deze ontwikkelingen omdat in bestuurlijk en leidinggevend opzicht er sprake was van een zekere stilstand.

Arine

Sinds een paar weken help ik twee ochtenden per week mee bij een Centrum voor mentale hulp hier in Ayacucho. De dinsdagen ga ik mee met een verpleegkundige op huisbezoek bij de mensen die bij hen onder behandeling zijn. De woensdagochtenden help ik de verpleegkundige die verantwoordelijk is voor de eerste gesprekken als iemand zich aangemeld heeft. In die gesprekken moeten we erachter komen welke problemen er spelen, en bij wie we deze persoon moeten aanmelden voor verdere behandeling. In eerste instantie is dat een psychiater of psycholoog die dan weer verder kijkt welke vervolgbehandeling nodig is. Het lastige is dat er hier geen psychiaters zijn. Een keer per maand komen er vier psychiaters uit Lima voor een weekend, dan moet alles strak gepland worden zodat ze alle nieuwe patiënten en 1 keer per twee maanden de mensen die medicatie gebruiken kunnen zien. Twee keer per jaar komen er 4 psychiaters uit Amerika om mee te denken in de meest moeilijke situaties en klinische lessen te geven aan de mensen die in het centrum werken. Mooi werk, heel nodig omdat er zoveel problemen spelen hier, maar ook moeilijk werk gezien de problemen die je hoort en het taboe dat er nog bestaat...

Adreswijziging

Ons nieuwe adres is:

Jr. Las Azucenas 117
Urb. Jardín
Ayacucho
Perú

Let op:

Als jullie post versturen is het heel erg belangrijk om onze complete namen er op te zetten. Anders wordt het niet bezorgt. Dus geen 'familie Kommers', maar 'Maarten & Arine Kommers'

Meer informatie, verhalen en foto's zijn te vinden op onze website.

www.familiekommers.nl

Een ochtend op huisbezoek

Onlangs ging ik (Arine) met Edith (verpleegkundige bij het Centrum voor mentale hulp) op huisbezoek. We moesten met de bus helemaal bovenin Ayacucho zijn. Het gaf een prachtig uitzicht over Ayacucho! Maar toen waren we er nog niet, we moesten nog twee steile hellingen afdalen met veel los zand en steentjes. Gelukkig regende het niet, dan zouden het echte glijbanen zijn. We zagen een oude dame, die daar woont, moeizaam de helling opklimmen. Hoe zal het voor haar zijn om haar boodschappen te halen, om heel basaal gewoon te kunnen (over)leven? We gingen op bezoek bij een mevrouw die 16 jaar getrouwd was en drie dochters met haar echtgenoot heeft. Haar man had in het verleden jarenlang bezoeken gebracht aan 'meisjeshuizen'. Dit had hij een tijdje geleden opgebiecht en zijn vrouw heeft het hem vergeven omdat ze voor hun kinderen ook graag weer verder met hem wil. Pas geleden heeft haar man opgebiecht dat hij de afgelopen drie jaar een relatie heeft gehad met een vrouw die zij ook kent. Hierdoor is zij in een zware depressie geraakt, ze wil graag bij haar man blijven omwille van haar kinderen en omwille van de financiële situatie, maar het vertrouwen in haar man is zwaar geschonden door alles wat hij haar aan heeft gedaan. Het lijkt maar zo een voorbeeld, jammer genoeg is het de harde werkelijkheid voor heel veel vrouwen hier in Peru en hier in Ayacucho. Ik heb in de afgelopen drie weken al zoveel vrouwen gezien en hun verhalen gehoord van ontrouw, alcoholmisbruik, huiselijk en seksueel geweld, waar vaak ook de kinderen in betrokken zijn. Het is mooi om te zien dat er een organisatie is die zich inzet voor mensen die te maken krijgen met deze moeilijkheden. Vaak kan er niet veel aan de situatie veranderen, maar alleen al een luisterend oor is al belangrijk. Wat me opvalt aan de meeste van deze vrouwen is de wilskracht die je in hen ziet en hoe ze ondanks al hun problemen die ze met zich meedragen ook kunnen genieten van hun familie en hun kinderen. Steeds meer wordt ik me ervan bewust waarom de familieband zo belangrijk is voor de Peruanen... Om zich staande te kunnen houden in deze situaties.

Danken en bidden

Danken voor

- Het nieuwe huis, dat alles zo voorspoedig is gegaan en dat we ons hier thuis voelen.
- Het contact met onze nieuwe burens.
- De veranderingen binnen SELA, en de spirit van het team om te werken aan verbetering.
- De komst en werkzaamheden van Willemijn waardoor de kinderen nu ook met plezier naar school gaan, en waardoor we beter met de andere werkzaamheden bezig kunnen zijn.

Bidden voor

- Meribet & Mitchel en hun kinderen Aron en Thirza, nu zij opnieuw als gezin herenigt worden na het afstuderen van Meribet en zij hun weg moeten vinden in het werk in Ica.
- Wijsheid voor hen die leiding gaan geven aan SELA na de bestuurs- en directieverkiezing van 10 december jl.
- Kracht, wijsheid en liefde om steeds een open hart te hebben voor de mensen die we ontmoeten.
- Ons als gezin in de Kersttijd, dat we daardoor ook weer opnieuw mogen beseffen waarvoor en voor Wie we het werk hier mogen doen.
- Maarten's opa, die pas geleden een zware hartoperatie heeft ondergaan. En Arine's oma, die de afgelopen weken bijna niet uit bed kon komen vanwege haar ouderdom.

Kinderhoek

Tirzah

Ik heb nu les van een echte juf! Dat vind ik wel erg leuk, maar soms ook echt niet. Dan heb ik geen zin in rekenen, en dan ga ik het niet doen. Dat vindt de juf wel eens lastig omdat ik de enige leerling in groep 4 ben! Dan moet ik maar zin maken vinden mijn papa en mama. Mijn konijn was pasgeleden weggelopen, ik was heel verdrietig. Hij is niet meer teruggekomen. Maar gelukkig hadden de papa en mama van mijn konijn weer nieuwe konijntjes, en daar kreeg ik toen een nieuwe van. Mijn vader heeft gaas om de poorten gedaan, nu kan hij niet ontsnappen!

Eveline

Ik kan ondertussen echt goed lopen. Ik heb nu mijn eigen crocs, ik heb geen idee wat dat is, maar 't loopt goed. Ik eet nu alles en doe een beetje minder moeilijk, dat vinden mijn papa en mama wel erg fijn. Ik ben nu aan het oefenen om zonder fop te slapen. Dat gaat goed als ik er maar niet aan denk... Ik vind dieren heel erg leuk. Vooral het nieuwe hondje Rex van tante Ria en oom Gerrit. Het is vooral erg leuk om er achteraan te rennen en dan een schop te geven. Alleen is Rex nog wel sneller dan ik ben, maar ik blijf oefenen!

Jochem

Ik ben nu hard aan het letters leren. Ik kan al de 'h' van huis, de 's' van Sint en de 'p' van Piet. Pasgeleden was Sint in Ayacucho. Ik mocht ook op schoot en hij wist zomaar dat ik die week mijn haar zelf had geknipt! Als ik beloofde dat ik het niet meer zou doen, kreeg ik een cadeau. Dat heb ik toen maar gauw beloofd. Ik kreeg een letterdoos om nog meer te oefenen. Ik speel nu ook graag met de lego, en dan maak ik heel veel zelf. En natuurlijk plaag ik af en toe even lekker mijn zusjes, dan spuit ik ze bijvoorbeeld even nat met de tuinslang. Maar ja, daar ben je broer voor!

COLOFON

Maarten en Arine Kommers zijn in 2008 door de GZB vanuit de Hervormde Gemeente te Lelystad uitgezonden naar Peru. De uitzending wordt mogelijk gemaakt door een extra bijdrage van de gemeenten Lelystad en Hierden. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. Hartelijk dank voor uw meelevens en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken voor het werkersfonds van Maarten en Arine of voor andere onderdelen van het wereldomvattende werk waarbij de GZB betrokken is. Het gironummer is 28016. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

Voor adreswijzigingen en overige informatie:
GZB | Postbus 28 | 3970 AA
Driebergen

zending verbindt